

Sygn. akt III AUa 1749/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Zajązkowski

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski

SSA Lucyna Guderska (spr.)

Protokolant: stażysta Aleksandra Białecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 grudnia 2016 r. w Ł.

sprawy **G. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji G. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 9 lipca 2015 r. sygn. akt VIII U 571/15

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1749/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 stycznia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonej z dnia 16.06.2014r., ustalił G. K. ostateczną wysokość emerytury od 15 czerwca 2014 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Świadczenie obliczono zgodnie z art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. uwzględniając 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 tej ustawy (903,63zł) i 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (3.144,71zł), co łącznie dało kwotę 4.048,34zł.

W odwołaniu od tej decyzji G. K. wniosła o jej zmianę poprzez ustalenie wysokości emerytury przy zastosowaniu trybu waloryzacji z uwzględnieniem kwartalnych wskaźników waloryzacji za rok 2013 zaewidencjonowanych składek oraz kapitału początkowego. Skarżąca zarzuciła, że wysokość kapitału początkowego jest zaniżona, gdyż organ rentowy zastosował niezgodną z art. 173 ust. 5 a ustawy waloryzację roczną za 2013 r. W ocenie wnioskodawczyni, uwzględniając wskaźniki waloryzacji w I kwartale 2013 r. w wysokości 114,60% , w drugim kwartale w wysokości 100,40 % oraz w kolejnych III i IV kwartale 100%, wysokość kapitału początkowego stanowiąca element podstawy obliczenia emerytury winna ona wynosić 710.628,17 zł. Zdaniem G. K. analogiczna sytuacja występuje w odniesieniu do składek jako drugiego elementu składkowego obliczenia emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Zaskarżonym wyrokiem z 9 lipca 2015r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie.

Sąd I instancji ustalił, że G. K., urodzona (...), w dniu 16 czerwca 2014 r. złożyła wniosek o emeryturę, po rozpatrzeniu którego organ rentowy wydał kwestionowaną w niniejszym postępowaniu decyzję.

Obliczając wysokość emerytury zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 1994 r. do 2003 r. oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 306,88 %, który został ograniczony do 250%. Podstawa wymiaru została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 250 % przez kwotę bazową 3.191,93 zł, co dało kwotę 7.979,83 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 377 miesięcy okresów składkowych i 106 miesięcy okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury została wyliczona w następujący sposób: $24\% \times 3\,191,93 = 766,06 \text{ zł}$, $(377 \times 1,3\%) / 12 \times 7\,979,83 \text{ zł} = 3\,258,96 \text{ zł}$, $(106 \times 0,7\%) / 12 \times 7\,979,83 \text{ zł} = 493,15 \text{ zł} = 4\,518,17 \text{ zł}$.

Obliczając wysokość emerytury zgodnie z art. 25 ustawy emerytalnej organ wskazał, że podstawę obliczenia świadczenia stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota skorygowanej składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 347.670,63 zł, kwota skorygowanego i zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 645.664,01 zł, średnie dalsze trwanie życia wyniosło 252,70 miesięcy, a wyliczona kwota emerytury wyniosła 3.930,89 zł. Po korekcie wysokości składek na koncie, wysokość emerytury wynosi: $(347.670,63 + 645.664,01) / 252,70 = 3.930,89 \text{ zł}$.

Organ rentowy wskazał, iż wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w 2014 r. wysokość emerytury od 15.06.2014r. – zgodnie z art. 183 ustawy – wynosi: 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, tj. 903,63 zł oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, tj. 3 144,71 zł, co dało łącznie 4 048,34 zł. Po odliczeniu świadczeń kwota do wypłaty wyniosła 3 314,99 zł.

Kapitał początkowy wnioskodawczyni na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 227.003,26 zł.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Wskazał, iż istota sporu w niniejszym postępowaniu sprowadziła się do rozstrzygnięcia, w jaki sposób powinny być waloryzowane elementy składowe emerytury wnioskodawczyni. Wnioskodawczyni domagała się waloryzacji kwartalnej, zaś ZUS dokonał waloryzacji wskaźnikiem rocznym za 2013 r.

Sąd podniósł, że zgodnie z art. 25 ust. 3 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych waloryzację składek (kapitału) przeprowadza się corocznie, od dnia 1 czerwca każdego roku, z uwzględnieniem art. 25a. Z kolei art. 25a ust. 1 ustawy emerytalnej przewiduje, że przy ustalaniu wysokości emerytury kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, o której mowa w art. 25, jest waloryzowana kwartalnie, zaś szczegółowe reguły waloryzacji kwartalnej wynikają z ust. 2-5 art. 25a ustawy, przy czym ust. 2 pkt 2 stanowi, że w przypadku ustalania wysokości emerytury w drugim kwartale danego roku – ostatniej kwartalnej waloryzacji dokonuje się za czwarty kwartał poprzedniego roku.

Stosownie do art. 173-175 ustawy emerytalnej, na dzień 1 stycznia 1999 r. kapitał początkowy stanowi odtworzenie składek na ubezpieczenia sprzed wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, tj. przed wprowadzeniem ustawowego obowiązku ewidencjonowania przez ZUS indywidualnych składek każdej osoby podlegającej ubezpieczeniu społecznemu. Kapitał ten ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego i corocznie waloryzowany, poczynając od 1 czerwca 2000 r., a następnie każdego 1 czerwca kolejnego roku, według reguł przewidzianych dla waloryzacji składek, a więc przez zastosowanie wskaźnika waloryzacji.

W ocenie Sądu I instancji, art. 25 ust.2 pkt 2 ustawy emerytalnej w praktyce nie znajduje zastosowania do osób przechodzących na emeryturę w czerwcu danego roku, gdyż ich kapitał początkowy został zwaloryzowany

na indywidualnym koncie wskaźnikiem rocznym, stosownie do treści art. 25 ust. 3 ustawy, i nie ma możliwości zaniechania waloryzacji dokonywanej z mocy przepisu ustawy na dzień 1 czerwca. W niniejszej sprawie wnioskodawczyni wносиła o zastąpienie waloryzacji rocznej swego kapitału waloryzacją kwartalną, choć waloryzacja roczna na koncie musiała zostać dokonana na datę przypadającą przed nabyciem uprawnień emerytalnych. W tej sytuacji w żadnym razie nie jest prawidłowe stanowisko, jakoby w jej przypadku normę z art. 25a ust. 2 pkt 2 ustawy należało odczytywać jako *lex specialis* w stosunku do art. 25 ust. 3, co prowadzić ma do pominięcia art. 25 ust. 3, jako *lex generalis*. Przepis art. 25 ust. 3 ustawy emerytalnej przewiduje waloryzację kapitału początkowego zgromadzonego na indywidualnym koncie, a więc przed naliczeniem emerytury, a zaś przepis art. 25a ust. 2 pkt 2 przewiduje waloryzację kwartalną już przy ustalaniu emerytury, zatem są to dwa różne mechanizmy w sytuacjach po sobie następujących. Reasumując, zasadą jest waloryzacja roczna składek i kapitału początkowego na koncie przypadająca na każdy 1 czerwca, zaś w przypadku przechodzenia na emeryturę w pozostałych miesiącach, w których pozostanie tylko przy ostatniej waloryzacji rocznej skutkowałoby nieobjęciem waloryzacją określonych okresów (podzielonych na kwartały) i ci ubezpieczeni byłiby w sytuacji mniej korzystnej, od osób przechodzących na emeryturę bezpośrednio po waloryzacji w czerwcu, ustawodawca dodatkowo wprowadził waloryzację kwartalną, która oczywiście nie eliminuje wcześniej dokonanej waloryzacji rocznej.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożyła ubezpieczona, zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 25a ust. 1 i 2 pkt 2 w związku z art. 25 ust. 3 oraz art. 173 ust. 5a w związku z wym. art. - ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, wobec przyjęcia, że waloryzacja składek emerytalnych i kapitału początkowego winna być waloryzacją roczną i nastąpić każdorazowo z dniem 1 czerwca, także w przypadku, gdy jest to waloryzacja w/w składników podstawy obliczenia emerytury przy ustalaniu świadczenia emerytalnego w miesiącu czerwcu, w sytuacji gdy przepis art. 25a ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy jako *lex specialis* w stosunku do art. 25 ust.3 stanowi, że w przypadku ustalania wysokości emerytury w II kwartale danego roku ostatnia waloryzacja dokonana za rok poprzedni winna być waloryzacją kwartalną niezależnie od tego, czy ustalenie prawa do emerytury następuje w kwietniu, maju czy czerwcu danego roku - i w konsekwencji czego, przy ustalaniu świadczenia emerytalnego w czerwcu danego roku tj. w II kwartale, ostatnia waloryzacja składników podstawy obliczenia emerytury winna zostać dokonana kwartalnie i uwzględniać wszystkie cztery kwartały roku poprzedzającego rok ustalenia emerytury.

Wskazując na powyższe ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie odwołania od decyzji i zastosowanie trybu waloryzacji z uwzględnieniem kwartalnych wskaźników waloryzacji za rok 2013 zaewidencjonowanych składek oraz kapitału początkowego, a w konsekwencji ustalenie wysokości emerytury w oparciu o tak zwaloryzowane składki i kapitał początkowy.

Skarżąca podniosła, że waloryzacja roczna jest zasadą przy waloryzacji składek i kapitału początkowego w tych przypadkach, w których nie dotyczy momentu przejścia na emeryturę. W przypadku zaś, gdy dochodzi do ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego, z mocy art. 25a ustawy, zasadą jest waloryzacja kwartalna. Zdaniem skarżącej, analiza treści przepisów art. 25a ust. 1 i 2 ustawy skłania do wniosku, że przy ustalaniu wysokości emerytury następuje ostatnia waloryzacja składek i kapitału początkowego, która winna być waloryzacją kwartalną. Zastosowanie przez organ rentowy przy ustaleniu wysokości emerytury waloryzacji rocznej jej składników powoduje, że przepis art. 25a ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy emerytalnej nigdy nie znajdowałby zastosowania do osób przechodzących na emeryturę w czerwcu danego roku, co wywołuje poważne konsekwencje dla tych osób w postaci obniżenia świadczenia emerytalnego w porównaniu z przechodzącymi na emeryturę w pozostałych 11 miesiącach danego roku.

Analogiczna sytuacja ma miejsce w stosunku do drugiego składnika podstawy obliczenia emerytury, a mianowicie składek emerytalnych, które – zdaniem skarżącej - należy skorygować wskaźnikiem 19,52/12,22.

W ocenie skarżącej, konsekwencje zastosowanej przez organ rentowy interpretacji w/w przepisów ustawy emerytalnej, a potwierdzonej zaskarżonym wyrokiem, prowadzą do sprzecznej z zasadą racjonalnego rozumienia

zreformowanego systemu emerytalnego, bowiem pomimo odprowadzonych w 2014 r. składek emerytalnych w wysokości 12.455 zł i przejściu na emeryturę pięć miesięcy później, wysokość emerytury już w styczniu 2014 r. byłaby znacznie wyższa.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż zaskarżony wyrok odpowiada prawu.

Poza sporem jest, że kapitał początkowy skarżącej ustalony decyzją z 30 czerwca 2014r. wynosi 227.003,26zł. Powyższa kwota podlegała corocznym waloryzacjaom z zastosowaniem wskaźników wynikających z obwieszczeń (...) w sprawie wskaźnika waloryzacji składek na ubezpieczenie emerytalne za poszczególne lata, czyli przyjmując wskaźniki: 115,60% za rok 1999, 112,72% za rok 2000, 106,68% za rok 2001, 101,90% za rok 2002, 102,00% za rok 2003, 103,63% za rok 2004, 105,55% za rok 2005, 106,90% za rok 2006, 112,85% za rok 2007, 116,26% za rok 2008, 107,22% za rok 2009, 103,9% za rok 2010, 105,18% za rok 2011, 104,68% za rok 2012 i 104,64% za rok 2013.

Pierwszej waloryzacji kapitału początkowego dokonuje się od dnia 1 czerwca 2000r. przez pomnożenie tego kapitału wskaźnikiem waloryzacji ustalonym wyłącznie dla kapitału początkowego a wynoszącym 115,60% (art. 173 ust. 4 w/w ustawy). Natomiast kolejne waloryzacje kapitału dokonywane są na zasadach i w terminie określonym dla waloryzacji składek na ubezpieczenie emerytalne. Wskazać przy tym należy, że przy waloryzacji kapitału początkowego, w odróżnieniu od waloryzacji składek, nie można dokonać rozróżnienia na składki zaewidencjonowane na 31 stycznia roku, za który jest przeprowadzana waloryzacja (o których mowa w art. 25 ust. 3 ustawy emerytalnej) a zaewidencjonowane po 31 stycznia roku, za który jest przeprowadzana waloryzacja (o których mowa w art. 25a), ponieważ wysokość kapitału ustala się na dzień 1 stycznia 1999r., a później tylko waloryzuje, przy czym zasadą jest waloryzacja roczna dokonywana od 1 czerwca każdego roku.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadza się do prawidłowości waloryzacji składek i kapitału początkowego emerytury ubezpieczonej.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że emerytura przewidziana w art. 24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015r., poz. 748) osadzona została w systemie zdefiniowanej składki, co oznacza, że wysokość świadczenia zależy od sumy zaewidencjonowanych składek na indywidualnym koncie ubezpieczonego, z uwzględnieniem ich waloryzacji, jak i zwaloryzowanego kapitału początkowego (art. 25 i 26 tej ustawy), a suma ta dzielona jest przez średnie dalsze trwanie życia, o którym mowa w art. 173 ust. 2, ustalone dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę osoby, dla której obliczana jest emerytura.

Zgodnie z treścią art. 173 ust. 1 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015r., poz. 748) kapitał początkowy ustala się na dzień wejścia w życie tej ustawy, tj. na 1 stycznia 1999r. Kapitał początkowy stanowi odtworzenie składek na ubezpieczenia sprzed wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, tj. przed wprowadzeniem ustawowego obowiązku ewidencjonowania przez ZUS indywidualnych składek każdej osoby podlegającej ubezpieczeniu społecznemu. Kapitał ten ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego i corocznie waloryzowany, poczynając od 1 czerwca 2000r., a następnie każdego 1 czerwca kolejnego roku, według reguł przewidzianych dla waloryzacji składek, a więc przez zastosowanie wskaźników waloryzacji. Natomiast waloryzacja składek, zgodnie z treścią art. 25 ust. 5 ustawy emerytalnej, polega na pomnożeniu zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego składek przez wskaźnik waloryzacji, o którym mowa w ust. 6-10. Składki zgromadzone na indywidualnych kontach ubezpieczonych w pierwszym rzędzie poddawane są waloryzacji rocznej, dokonywanej od 1 czerwca każdego roku, poczynając od waloryzacji w 2000r., natomiast waloryzacja kwartalna, uregulowana w art. 25a ustawy emerytalnej, jest dopełnieniem mechanizmu waloryzacji rocznej. Waloryzacja kwartalna adresowana jest przede wszystkim do tej grupy ubezpieczonych, dla których pozostanie tylko przy ostatniej waloryzacji rocznej skutkowałoby nieobjęciem waloryzacją składek za określone okresy (podzielone na kwartały), co powodowałoby, że ci ubezpieczeni byłiby w sytuacji mniej korzystnej od osób przechodzących na

emeryturę bezpośrednio po waloryzacji rocznej. Ustawodawca dodatkowo wprowadził waloryzację kwartalną, która oczywiście nie zastępuje i nie eliminuje waloryzacji rocznej, będącej zasadą.

Mechanizm waloryzacji rocznej polega na tym, że w czerwcu danego roku waloryzuje się składki należne do końca poprzedniego roku kalendarzowego, podlegające zaewidencjonowaniu na koncie ubezpieczonego do dnia 31 stycznia następnego roku (art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych – tekst jedn.: Dz. U. z 2015r., poz. 121 ze zm.), będącego rokiem waloryzacji. Wskaźnik waloryzacji rocznej za poprzedni rok ogłaszany jest do dnia 25 maja kolejnego roku i tym wskaźnikiem dokonuje się waloryzacji w czerwcu. Reasumując, waloryzacja roczna sprowadza się do podwyższenia – wskutek zastosowania wskaźnika waloryzacji rocznej – kwoty składek należnych na koniec poprzedniego roku, a zaewidencjonowanych na koncie do 31 stycznia roku waloryzacji. Natomiast składki należne za okres po 31 grudnia, które nie są objęte waloryzacją roczną, podlegają waloryzacji kwartalnej zgodnie z treścią art. 25a ustawy emerytalnej. W trybie przepisu art. 25a waloryzowana jest kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na ostatni dzień pierwszego miesiąca kwartału, za który przeprowadzana jest waloryzacja, powiększona o kwoty uzyskane w wyniku poprzednich waloryzacji kwartalnych. Podobnie, jak w przypadku waloryzacji rocznych, także i w tym przypadku mechanizm waloryzacji ma narastający charakter i oznacza dodawanie kwoty wynikającej z poprzedniej waloryzacji i kwoty składek za dany kwartał oraz podwyższanie tak uzyskanej sumy wskaźnikiem waloryzacji. Sam wskaźnik waloryzacji jest wynikiem algorytmu podobnego do stosowanego przy waloryzacji rocznej, z tą różnicą, że chodzi o stosunek cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w kwartale, za który przeprowadzana jest waloryzacja do poprzedniego kwartału, powiększony o wzrost realny sumy przypisu składek na ubezpieczenie emerytalne w kwartale, za który przeprowadzana jest waloryzacja w stosunku do kwartału poprzedniego. Zastosowanie powyższych zasad oznacza, że podstawę obliczenia emerytury będzie stanowić suma składek po ostatniej waloryzacji rocznej powiększona o poddane waloryzacji kwartalnej składki należne za dalszy okres do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc początkujący wypłatę.

Stosowanie mechanizmu waloryzacji kwartalnej w odniesieniu do emerytur obliczanych w czerwcu danego roku, będącym miesiącem drugiego kwartału a jednocześnie miesiącem dokonywania waloryzacji rocznej, wzbudzało kontrowersje zarówno w praktyce organów rentowych, jak i w orzecznictwie. Przykładem tych rozbieżności było wystąpienie w 2015 roku przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku (III AUa 8/15) i Sąd Apelacyjny w Łodzi (III AUa 430/14) do Sądu Najwyższego w trybie art. 390 k.p.c. z pytaniem prawnym budzącym poważne wątpliwości na gruncie art. 25a ustawy emerytalnej. Wprawdzie nie doszło do podjęcia uchwał z przyczyn wskazanych przez Sąd Najwyższy, jednak w motywach postanowień z 6 października 2015r., III UZP 9/15 oraz z 3 listopada 2015r., III UZP 12/15 Sąd ten szczegółowo wyłożył, jak stosować mechanizm waloryzacji rocznej i kwartalnej do emerytur kapitałowych obliczanych w poszczególnych okresach obrachunkowych. Sąd Apelacyjny podziela wykładnię dokonaną w powyższych orzeczeniach Sądu Najwyższego.

I tak w uzasadnieniu postanowienia z 6 października 2015r. Sąd Najwyższy zilustrował właściwy model waloryzacji na przykładzie wniosków o emeryturę złożonych w 2014r., co przystaje do okoliczności przedmiotowej sprawy i usprawiedliwia przytoczenie rozważań.

Jeśli wysokość emerytury ustalana jest w okresie od stycznia do maja tego roku, wówczas ostatnią waloryzacją roczną jest waloryzacja przeprowadzona w dniu 1 czerwca 2013 r., dotycząca składek wpłaconych do końca 2012 r. i zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do dnia 31 stycznia 2013 r. Waloryzacji kwartalnej podlegają zatem kwoty składek należnych poczynając od dnia 1 stycznia 2013 r., które nie będą poddane kolejnej rocznej waloryzacji, skoro ta nastąpi dopiero w dniu 1 czerwca 2014 r.

Na podstawę obliczenia emerytury przyznanej w pierwszym kwartale 2014 r. składa się zatem - obok zwaloryzowanego kapitału początkowego - suma:

- kwoty składek ustalonej po ostatniej rocznej waloryzacji przeprowadzonej 1 czerwca 2013 r. (tj. kwoty zwaloryzowanych składek należnych do końca 2012 roku);

- kwoty składek należnych za 2013 r. poddanych waloryzacji kwartalnej w myśl art. 25a ust. 1 pkt 1 ustawy, obejmująca
- stan konta po pierwszym kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca kwietnia tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacji za pierwszy kwartał 2013 r.; stan konta po drugim kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowana do końca lipca tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacji za drugi kwartał 2013 r. i stan konta po trzecim kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca października tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacyjnym za trzeci kwartał 2013 r.

- nominalnej kwoty składek należnych za okres po zakończeniu trzeciego kwartału 2013 r. do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty emerytury, które w świetle art. 25a ust. 1 pkt 1 ustawy nie podlegają waloryzacji kwartalnej, gdyż ta kończy się wraz z trzecim kwartałem 2013 r., a jednocześnie nie zostaną objęte kolejną waloryzacją roczną, która nastąpi dopiero w dniu 1 czerwca 2014 r.

Jeśli wysokość emerytury ustalana jest w drugim kwartale 2014 r., ale przed dniem 1 czerwca tego roku, wówczas na podstawie obliczenia świadczenia składa się suma:

- kwoty składek ustalonej po ostatniej rocznej waloryzacji przeprowadzonej 1 czerwca 2013 r.;

- kwoty składek należnych za 2013 r. poddanych waloryzacji kwartalnej w myśl art. 25a ust. 1 pkt 2 ustawy, obejmująca
- stan konta po pierwszym kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca kwietnia tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacji za pierwszy kwartał 2013 r.; stan konta po drugim kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca lipca tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacji za drugi kwartał 2013 r. i stan konta po trzecim kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca października tego roku) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacyjnym za trzeci kwartał 2013 r. oraz stan konta po czwartym kwartale 2013 r. (kwota składek zaewidencjonowanych do końca stycznia 2014 r.) zwaloryzowany wskaźnikiem waloryzacji za czwarty kwartał 2013 r.

- nominalnej kwoty składek należnych za okres po zakończeniu czwartego kwartału 2013 r. do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty emerytury, które w świetle art. 25a ust. 1 pkt 2 ustawy nie podlegają waloryzacji kwartalnej, gdyż ta kończy się wraz z czwartym kwartałem 2013 r., a jednocześnie nie zostaną objęte kolejną waloryzacją roczną, przypadającą na dzień 1 czerwca 2014 r.

Natomiast w przypadku ustalania wysokości emerytury w czerwcu 2014r. – jak miało to miejsce w sytuacji skarżącej
- na jej podstawie składa się, obok zwaloryzowanego kapitału początkowego, suma:

- kwoty składek ustalonej po ostatniej rocznej waloryzacji przeprowadzonej 1 czerwca 2014r.;

- nominalnej kwoty składek należnych za okres od 1 stycznia 2014r. do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty emerytury, gdyż te składki nie podlegają waloryzacji kwartalnej, a jednocześnie nie zostaną objęte kolejną waloryzacją roczną przypadającą w czerwcu 2015r.

Tym samym prawidłowe jest stanowisko Sądu Okręgowego, że w przypadku ubezpieczonej, która przeszła na emeryturę z dniem 15 czerwca 2014r., dokonuje się wyłącznie rocznej waloryzacji składek w dniu 1 czerwca tego roku, a zgromadzone składki nie są już objęte żadną waloryzacją kwartalną. W sytuacji bowiem, gdy ustalenie wysokości emerytury skarżącej w systemie zdefiniowanej składki nastąpiło w czerwcu 2014r. w związku z nabyciem prawa do tego świadczenia, uwzględnia się nominalną kwotę składek należnych za okres od 1 stycznia 2014r. i te składki nie podlegają waloryzacji.

Zauważyć przy tym należy, że analizowane przepisy art. 25 i 25a ustawy emerytalnej nie naruszają zasady równości wobec prawa, bowiem różnicują jedynie sytuację ubezpieczonych w zależności od miesiąca przechodzenia na emeryturę, co jest cechą relewantną. W prawie zabezpieczenia emerytalnego sytuacja taka nie jest odosobniona. I tak np. inna jest wysokość emerytury obliczanej z zastosowaniem kwoty bazowej dla osoby przechodzącej na emeryturę w lutym, a inna w marcu danego roku (art. 19a ustawy emerytalnej).

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny, nie podzielając argumentacji zawartej w uzasadnieniu apelacyjnego zarzutu obrazy prawa materialnego, na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł o oddaleniu apelacji.